

Ιδιοκτήτης και 'Αρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 239—ΤΟΜ. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 2 'Απριλίου 1892

ΓΙΜΑΤΑΙ ΔΕΙΛΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οι εγγραφόμενοι δι' εν έτος νέοι συνδρομηταί από του 'Ιανουαρίου του 1892, λαμβάνουσι δωρεάν τους πέντε ήδη εκδοθέντας τόμους του περιπετειώδους και έγκυκλοπαιδικού μυθιστορηματος του κ. Στεφ. Ξένου, τα «Νόθα Τέκνα», όσοι δε εξακολουθήσωσι την συνδρομήν των και διά τὸ ἐπιόν έτος 1893 θά λάβωσι δωρεάν πλήρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἐτέρων 4 τόμων εκδοθησομένων εντός του έτους.

Ἡ συνδρομή προπληρωτέα, άνευ δε τῆς πληρωμῆς δέν παραδίδονται ἡ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δέν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφιέρται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε εργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νά ιαρηξῶσι τὸν ἄλλως τε ἀπαρτίστου τουτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑΙ

'Ενταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἔξαμ. δρ. 15 Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ δρ. 45 ἔξαμ. δρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν του «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖα μας κείμενα ἐπὶ τῆς οδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι του νεοκτίστου θεάτρου του κ. Μπαλάνου ἐκεῖ δστις θέλει εὔρισκεῖ καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θά φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφήν του ἰδιοκτῆτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πᾶσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα του Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἀπᾶς μὲν κατάχωριζόμενος τιμᾶται 10 λεπτ. δις 60, δις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἀπᾶς 60, δις 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἀπᾶς λεπ. 20, δις 15, πολλάκις 10.

ΠΕΜΠΤΗ, 2 'Απριλίου. — Μεγάλῃ Πέμπτῃ. — Ἄνατ ἡλ. ὥρα 5, λεπτ. 26. — Δύσις ὥρα 6 λεπτ. 35.—Σελήνη 18 ἡμερῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 31 Μαρτίου. Ἡ κατάστασις τῆς υγείας του κ. Ρίρε, ἀρχιγραμματέως τῆς αυτοκρατορίας, ἐδεινώθη ἀπὸ τῆς χθὲς καὶ ἐμπνέει ζωηρὰς ἀνησυχίας.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ, 31. Ὁ πρόσφυξ Βούλγαρος Ριζόφ θ' ἀναχωρήσῃ πρὸς εὐρὸς εἰς Ρωσίαν. Πιστεύεται ὅτι καταλείπει τὴν Σερβίαν μόνον τῇ παρακλήσει τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐνεργεῖ ἐπιταχίως παρατάξει του ἐν Σοφίᾳ ὑπουργείου.

ΡΩΜΗ, 31. Ἐπίσημον. Ὁ κ. Ρήμαν, πρέσβου τῆς τῆς Ἰταλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, διαβίβη πρεσβευτῆς τῆς Ἰταλίας ἐν Παρισίοις. Ἀδελφῆρα διαταχθῆναι ἀπεστάλησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς καταστολήν πάσης ἀποπειρας ἀταξίας, ἥτις θά ἴδουνατο νά παραχθῇ τὴν 1ην Μαΐου. Μέτρα ἐλήφθησαν ἐν Ρώμῃ πρὸς παρακώλυσιν τῶν λαϊκῶν διαδηλώσεων τῆς 1ης Μαΐου του περιβληθῆναι χαρακτῆρα στασιαστικόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 Μαρτίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον 212.50
Γαλλικὸν 98.27
Ἡνωπὸν μόνον αἰγυπτιακὸν 49.17
Ἀγιοῦ πουργικὸν 19.57
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25.17
Βελγικὸν 25.17
ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 'Απριλίου.
Ἀγγλικά πᾶγια 96.39
Νέον ρωσσικόν 97.34
Ἑλληνικὸν 63.—
Αἰγυπτιακὸν 97.25
Ἰταλικὴ ράντα 88.78
Πρεσβερῶν πικαστικὸς 88.78

Ο ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΤΟΥ «ΧΡΘΝΟΥ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

ΣΤ

Ἐν ὄσῳ παρα τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος δὲν χαραχθῇ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ πορεία τῶν ὡς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, αὐ μόνον ὁ κ. Τρικούπης ἀλλ' οἱος δὴ ποτε δύναται νά λέγη, ὅτι ἡ Ἑλλάς δέν δύναται νά παίξῃ οὔτε ὑποδεέστερον μέρος εἰς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

Ἐρωτῶμεν γνωρίζει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τίς ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Καὶ εἰάν δέν γνωρίζουν πῶς θά γνωρίζουν ὅποιον θά παίξουν μέρος σπουδαίον ἢ ὑποδεέστερον.

Τρεῖς εἶνε αἱ θέσεις τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀνατολικῇ ζήτηματι καὶ πρᾶτα μέρη ἔχει νά παίξῃ, ἕκαστον τῶν ὁποίων μακρὰν τῶν εἶνε ὑποδεέστερον εἶνε σπουδαιότατον, οὐσιωδέστατον σημαντικώτατον καὶ εἰς πᾶς τρεῖς αὐτάς θέσεις.

Πρώτη θέσις εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα Ἑλληνέες μόνον κατὰ τῶν Τούρκων ἢ Τούρκοι μόνον κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Δευτέρα θέσις Ἑλληνέες καὶ Τούρκοι εἰς συμμαχίαν κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ Σλάβων.

Τρίτη θέσις Ἑλληνέες εἰς συμμαχίαν μετὰ τινος ἄλλου μεγάλου δυνάμεως.

Εἰς ἕκαστην τῶν Ἰστριῶν τούτων θέσεων ἡ Ἑλλάς οἷα δὴ ποτε εἶνε νά συμπαθεῖται ἡ ἀντιπαθεῖται τῶν ἄλλων πρὸς αὐτήν, ὅσον ἐξηγητῆμένα εἶνε τὰ ὀικονομικά τῆς, ὅσον βαρυτάτα τὰ χρεὴ τῆς, ὅσον πιεζόντες αἱ φοροὶ τῆς, ὅσον ἀτελής ὁ στρατός καὶ τὸ ναυτικὸν τῆς, ὅσον ἐλιπῇ τα πολεμοφόδια τῆς, ὅσον βραδεία καὶ καταστρεπτικὴ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν φυσικῶν πόρων τῆς, δέν δύναται ἡ νά παίξῃ σπουδαιότατον ἀντι ὑποδεέστερον μέρος, διότι ἐν

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΑΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

Ο λοχαγός Μόρλεη

— "Ω βέβαια! βέβαια!... έχω πάλιν να την αντιγράψω ολόκληρον... μὰ θὰ λυ... λυτρώσω... τὸν καύμενον τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον ἀπὸ τοῦς ὀνυχᾶς τῆς, εἶπεν ἡ μίστρες Γόρδων καταπίνουσα τὸν καμπανίτην μετ' εὐφροσύνης.

— Γνωρίζει τὸ γράψιμόν σου Λουίζα ἡ βαρῶνη ἠρώτησεν ὁ λοχαγός Μόρλεη... θὰ ὑπογράψῃς τὴν ἐπιστολήν.

— Καλλίστα τὸ γνωρίζει... θὰ τὴν πέμψω ἀνώνυμον ἀπεκρίθη αὐτῇ.

— Θὰ σὲ καταδιώξῃ... ἡ ἐπιστολή θὰ πῆσῃ εἰς χεῖράς τῆς διότι ὁ ἐραστής τῆς θὰ τὴν δεῖξῃ εἰς ταύτην ὅταν συγκρουσθῶν... ἔπειτα πῶς θὰ τὴν πέμψῃς... μίαν τοιαύτην πανούργου γυνῆ βέβαια ἀνοίγει ὄλας τὰς ἐπιστολάς του καὶ ἀναγινώσκει ταύτας μάλιστα ὅταν ἰδεῖ, ὅτι εἶνε ἐπιστολαὶ μετ' ἄνθρωπων γράψιμον.

— Ἐγχεῖς δίκαιον!... τοῦτο δὲν τὸ ἐσυλλογίσθην. Ἐπονηθάρσεν ἡ μίστρες Γόρδων.

— Μία ἰδέα μ' ἔρχεται κατὰ νοῦν εἶπε ὁ κ. Φίρμιστων ἐγὼ ἀντιγράψω τὴν ἐπιστολήν δὲν γνωρίζω τὸ γράψιμόν μου καὶ ἐγὼ τὴν ἐγγχειρίζω ἀσφαλῶς εἰς τὸν κύριον τοῦτον ὅταν πρόκειται τις ἀκέρη ἐν ψυχικόν... διατι ὄχι!...

— Τοῦτο εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον, εἶπεν ὁ λοχαγός Μόρλεη ὅστις ὠφρῶδύμενος ὡς νὰ ἐνδιεφέρετο προσωπικῶς ἐγένετο σκεπτικώτερος καὶ συγχρόνως ἐποίει πολλὰς περιέργους ἐρωτήσεις.

— Ἀκουσε κ. λοχαγέ ζήτητε παρὰ πολλὰ νὰ πληροφορηθῆτε εἶπεν ὁ κ. Γκιλμουάρ ὁ ἐργάτης χρυσοχῶας... εἰσθε ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ὄχι.

— Ὅχι! πρὸ πολλοῦ ἐπώλησα τὸν βαθμὸν μου ἀπεκρίθη οὕτως.

— Ὑποθέτω εἰσθε ἀνεξάρτητος καὶ πλούσιος κύριος.

— Στρέφω τὸν μικρὸν μύστακά του καὶ ῥίπτω τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὸ ἔδαφος ὡς νὰ μὴν ἐννοεῖ τοὺς λόγους του ἐπανελάθει ὁ νέος χρυσοχῶας.

— Χιλιοὶ διαβόλοι! Εἶμαι πτωχότατος... δὲν εἶμαι ἀνεξάρτητος τὸ ἐναντίον ἐκράξεν ὁ λοχαγός Μόρλεη.

— Καμμίαν δουλείαν ἔχετε κατὰ νοῦν.

— Τὸν μεσίτην τῶν Κοκκινελίων καὶ Ἰνδικῶν... γνωρίζω τινὰς πλουσίους ἐμπόρους εἰς Ἰνδία... ὅτι δύναται τις νὰ ποιῆσῃ ὥστε ἐκτίμωσιν νὰ κερδήσῃ τὸν ἐπιούσιον.

— Ἐπόσπερον ὁ λοχαγός σείων τὴν βουκάλην ὅπως ἴδῃ ἂν ὑπάρχῃ ἐντός ταύτης παρηγορητικὸν ρευστόν.

— Κυρία Κόπ... ἰδοὺ ἡμίσειαν λίραν!... φέρε μὰς μίαν ἄλλην βουκάλην καμπανίτου.

— Ἐρώτησεν ὁ κ. Γκιλμουάρ, ἀμὰ δὲ αὐτὴ ἐξήλθεν ἀκίψα ἐπιθυροῖσεν ἐμπιστευτικῶς πρὸς τὸν λοχαγόν τοὺς λόγους ταύτους.

— Πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ φανερῷ κερδίζουν ἐντίμως τὴν ὑπαρξίν των καὶ ἄλλοι τόσοι πλουτοῦν ἀτίμως ἐν τῷ κρυφῷ καὶ εὐφραίνονται τὸν βίον.

— Ὑπάρχει μεγίστη ἀλήθεια εἰς τοὺς λόγους ταύτους εἶπεν ὁ λοχαγός... μὲ ἀρέσει πολὺ ἡ φυσιογνωμία σου... ἔχεις μίαν τιμίαν φυσιογνωμίαν, τὴ ὅποσον ἔχει πολὺ νὰ εἰπῇ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

— Καὶ ἡ δευτέρα ἐμποιεῖ ἀπειρὸν ἐμπιστοσύνην διὰ τὸν λόγον τοῦτον θὰ σὰς ὀμιλήσω ἀποψε κ. λο-

χαγὲ ὡς πρὸς ἀδελφὸν σὰς ἐρωτῶ λοιπόν

Ποῖοι εἶνε οἱ εὐτυχέστεροι, κύριε λοχαγέ, οἱ αἰώνως τιμίως ἐργαζόμενοι διὰ μίαν ἀθλίαν ὑπαρξίν ἢ οἱ κρυφίως πλουτίσαντες οὐχὶ τόσον ἐντίμως ἔπειτα δὲ τὸν ἐπίλοιπον βίον των ἐντίμως καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ διερχόμενοι.

— Ὁ κ. Φίρμιστων ἐκ τοῦ ὧτος οὕτως δὲν διεφυγε ἡ ἀνωθὶ συνδιάλεξις προσήγγισε τὸ καθίσμα του πρὸς τοῦτους.

— Ὅταν τις πράξῃ ἐν τῷ κρυφῷ καὶ δὲν φωραθῇ εἶνε allright ἐντροπῇ τότε δὲν ὑπάρχει... ὁ κίνδυνος εἶνε ὅταν τις φωραθῇ ἀνάπτων ἐν σιγάρων τ' ὅποσον τοῦ ἐπόσπερον ὁ ἐρωτήσας εἶπεν ὁ λοχαγός.

— Ἐπειτα ὑπάρχουν πράξεις αἵτινες καλοῦνται ἀτίμοι καὶ τιμωροῦνται αὐστηρῶς πλὴν ἀδίκως ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνῷ ἄλλοι χεῖρισται στεφανώνονται μετ' ἀφραγῆς καὶ ἐπιδοκιμαζόνται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῆς κοινωνίας... βλέπετε κύριε λοχαγέ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τέλους εἶνε ἀνάποδα κατασκευασμένος εἶπεν ὁ κ. Γκιλμουάρ παιδὼν νεῦμα ἐμφαντικὸν πρὸς τὴν μίαν γαλλίδα ὅταν ἡ κ. Κόπ εἰσήλθε μετ' ἄνθρωπον καμπανίτην.

— Madame Γκορντὼν οἱ κύριοι ἐγκατέλειψαν τὰ χαρτιά καὶ ἔπεσαν εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ τὴν ἀστρονομίαν, καγγάζουσα ἐρώτησεν ἡ Βικτωρίνα, ἄς ἀποσυρθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ δωμάτιά μας νὰ ἐκκενώσωμεν μίαν βουκάλην καμπανίτου καὶ ὅταν λύσουν τὸ πρόβλημα ἂν ὁ κόσμος εἶνε ὀρθὸς ἢ ἀνάποδος ἄς ἔλθουν νὰ μὰς εὐρουν ἐκεῖ... Μίστρες Κόπ μίαν βοτλίαν καὶ δ' ἡμᾶς, ἰδοὺ ἡμισυ ἡγεμόνα διὰ ταύτην φέρε μὰς καὶ ὀλίγα ρωσικὰ σιγαρέττα... καὶ ὀρίσετε καὶ ὑμεῖς μίστρες Κόπ νὰ μὰς κάμειτε συντροφίαν... Μίστρες Κόπ ἂ πρόπος!... θέλεις ἐν σελίμιον ἀκόμη διὰ τὰ σιγαρέττα;... ἰδοὺ λάβε το.

Αἱ δύο Γαλλίδες ἔλαβον τὴν κ. Γόρδων ἐκ τῆς μάλης καὶ μετεκόμισαν ταύτην εἰς τὰ παρακλήσια δωμάτια, κλείσασαι τὴν συγκοινωνοῦσαν θύραν μετ' ἐκείνων ἐν οἷς ἐκάθητο τὰ τρία τοῦ ἑτέρου φύλλου ἄτομα.

— Ὄρθως λέγεις! ὁ κόσμος εἶνε ἀνάποδα κατασκευασμένος, εἶπεν ὁ λοχαγός, ἄλλως τε ἐγὼ δὲν ἤθελα εἰσθε σήμερον ἀνευ ὀβολοῦ καὶ ὁ πρωτότοκος ἀδελφός μου ὁ πλούσιος κληρονόμος τῆς οἰκογενείας... διότι ἐγεννήθη πρῶτος νέμεται εἰκοσι χιλιάδας λίρας εἰσόδημα κατ' ἔτος.

— Ἄν πρόκειται τις ν' ἀριθμήσῃ τ' ἀνάποδα δύναται νὰ συντάξῃ πολὺτόμον ἐγκυκλοπαιδείαν, εἶπεν ὁ κ. Γκιλμουάρ. Μία λιμοκτονοῦσα γυνή; μία φιλόστοργος μήτηρ ἀποῦ ἔτεινε τὸν βραχίονα πρὸς πάντας ζητοῦσα ἐλεημοσύνην καὶ πάντες ἀσπλάγχνως ἐστρέψαν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ ταύτην, ὅπως μὴ ἀποθάνῃ, ὅπως λυτρώσῃ τὰ τέκνα τῆς ἐκ τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς ὑπεξαιρεῖ ἕνα μόνον ἄρτον ἐκ τινος ἀρτοπωλείου ἢ τι ἄλλο τρόφιμον Ὁ νόμος τὴν ἀποσπᾷ ἐκ τῶν πεινῶντων κορασιῶν τῆς καὶ τὴν ῥίπτει διὰ μῆνας εἰς τὰς φυλακάς, ἐγκαταλείπουσαν ταῦτα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου. Εἰς δὲ μεσότης τῶν συναλλαγμάτων, τοῦ Χρηματιστηρίου, τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, σὲ ἀπατᾷ, σὲ κλέπτει χιλιάδας λίρας, ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀγνοίαν σου, τὸν στενὸν νοῦν σου, τὴν ἀγαθὴν πίστιν σου καὶ ὅμως διερχεται εἰς τὸν κόσμον ὡς πνευματώδης, ἐντίμος καὶ ἐπιχειρηματίας. Ἰδοὺ ἐν ἀνάποδον... Ἄλλο! Λάβε παράδειγμα τοὺς δικηγόρους!... Σὲ ἀδικεῖ τις, σὲ κλέπτει, ἐπαπειλεῖσαι νὰ καταστραφῇς, προστρέχεις εἰς ἕνα δικηγόρον, τοῦ δίδεις τ' ἀναγκαῖα χρήματα ὅπως πληρώσῃ τοὺς νομοδιδασκάλους, τὰ χαρτόσημα καὶ ἔξοδα τοῦ δικαστηρίου. Μετ' ἄλλας προσφάσεις ἀναβάλλει τὴν δίκην συμφωνῶν μετ' ἐναντιῶν δικηγόρων, σφετερίζεται τὰ χρήματα ταῦτα, καλοῦζῃ εἰς τὸν οἶκόν του, καλοενδύει τὰς θυγατέρας του ἔπειτα σὲ ζητεῖ ἄλλα τόσα, σὲ καταστρέφει ἐνῷ σὲ τρέφει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπὸ μῆνα εἰς μῆνα μετ' ἔλπίδας, σὲ καταστᾷ εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν, καὶ ἐπὶ τέλους σ' ἐγκαταλείπει, διότι δὲν δύνασαι νὰ τοῦ δώσῃς περισσότερα χρήματα. Σὲ προσωποκρατοῦν διὰ χρεῖν, σὲ φυλακίζουν σὲ καλοῦν ἀτίμον διότι δὲν δύνασαι νὰ πληρώσῃς τὰ χρεῖν σου καὶ τίνα ἐστὶ τὰ χρεῖν ταῦτα; δὲν εἶνε χρεῖν τὰ ὅποια ἐκαμες ἀγοράζων ἐνδύματα, κοσμήματα ἢ σκευὴ ἄλλ' ἀπλῶς ἀδίκου καὶ ἀνυπόστατοι ἀπαιτήσεις, ἔξοδα δικηγορικὰ καὶ δικαστικὰ, ἀληθεῖς κλοπαὶ, ἀντιδικῶν καὶ δικηγόρων εἰς τὰς ὁποίας ἀκολουθεῖ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἐπεισόδιον τραγικὸν μιᾶς γνωστῆς οἰκογενείας.

Ἀῦριον ὄλη ἡ Ἑλλάς θὰ ἔχῃ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸ στόμα τῆς καὶ τὸ παράδειγμά σου ὡς μέγα-κοινωνικὸν μᾶθημα πρὸς πάντας μεγαλειότερον μᾶθημα ἐκείνου ἐνὸς συνταγματάρχου, ὅστις ἔδωκεν ὅμοιον τέλος εἰς ἐαυτὸν πρὸ τινῶν ἐτῶν πρὸς χάριν τῆς συζύγου του καὶ τοῦ ἀναλήγτου υἱοῦ του.

Ἐνῷ σκληροκαρδίας καὶ δι' ἐμπαικτικῆς ὀμότητος ἐλεσχῆναιεν ὁ Διάβολος ἠκούσθη ὁ πυροβολισμὸς τοῦ αὐτοκτονοῦντος Πολιτάρχου, οὗτος δὲ ὁ καταχθόνιος Δαίμων ὅπως μὴ ἴδωμεν τὸ οἰκτρὸν θέαμα τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν συσσωρευσάντων γειτόνων καὶ ἀκροασθῇ τὰς παρατηρήσεις τῆς κυρᾶ Εὐρώπης, ἀκαριαίως ἔφερον ἐνώπιόν μας νέον πανόραμα, νέον διδασκτικὸν θέαμα τῆς διεφθαρμένης κοινωνίας τῆς πρωτευούσης τοῦ βασιλείου Γεωργίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΑ'

Ὁ Διάβολος μὰς δεικνύει νύμφην

προικίζομένην ἀπὸ πολλοὺς κουμπάρους.

Ἐῦρέθημεν ὑπὸ τὴν στέγην ἐνὸς μεγάρου ἐν τῇ πολυτελεῶς συσκευασμένῃ αἰθούσῃ του. Ἐν αὐτῇ ἐκάθητο εἰς κύριος καὶ μίᾳ ὠραιότατῃ κόρῃ, ἡ μὲν φέρουσα τὴν μεγαρικὴν ἐνδυμασίαν, ὁ δὲ ἦτο φουστανελλάς. Ἦσαν ἐκτάκτου καθαριότητος, ὁ δὲ κύριος στρογγυλοπρόσωπος, φυσιογνωμίας δροσερᾶς καὶ εὐπροσηγῶρος.

Μόλις τὸ ἀθηναϊκὸν πανόραμα παρουσιάσθη ἐνώπιον ἡμῶν οὕτω, ὁ Διάβολος θέτει τὴν γλῶσσάν του εἰς κίνησιν λέγων.

— Κυρὰ Εὐρώπη ὅ,τι μέχρι τοῦδε σὰς εἰδείξα ἀποθαίνει δυσθιρόθωτον καὶ δυσθεράπευτον, διότι πηγάζει ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς κακῆς νομοθεσίας τῆς δυστυχούς αὐτῆς χώρας. Ὁ Θεόγνης ὁ περιφημὸς γνωμικὸς τῶν Μεγάρων τῆς Σικελίας ἔλεγε. «Δὲν ὑπάρχει κοινωνία ἀνευ νόμων, ἀλλ' ἐὰν οἱ νόμοι εἶνε κακοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε δυστυχέστεροι ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἢ εἰς τὰ ὄρη.» Ἐν Ἑλλάδι ἀκολουθεῖ ἀκριβῶς τοῦτο, ἡ δὲ κοινωνία κατὰ τὸν Θεόγνην καὶ ἐμὲ διὰ τῆς τοιαύτης νομοθεσίας τοῦ Μάουερ ὡς τὸ βλέπετε ὡς σὰς ἀπέδειξα ἐγένετο ὁ πρῶτος διαφθορεὺς τῆς χώρας. Αἱ ἀνώταται τάξεις αἱ σχηματίζουσαι τὴν κεφαλὴν τῆς κοινωνίας, διδουσαι τὸ παράδειγμα τῆς κακοηθείας διαφθεῖρουσιν ἢ δὲν διαφθεῖρουσιν κυρὰ Εὐρώπῃ τὸν λαόν; αἱ ἀνώταται τάξεις αἱ κατέχουσαι τὰς ὑψηλοτέρας δημοσίας θέσεις κυρὰ Εὐρώπῃ διαφθεῖρουσιν ἢ δὲν διαφθεῖρουσιν τὴν ὑπηρεσίαν, ἀποῦ αὐταὶ εἶνε οἱ πρῶτιστοι τροχοὶ τῆς ὑπηρεσίας; ἀλλὰ τίς εἶνε ὁ λαός; Ὁ λαός εἶνε αἱ ἐμπορικαὶ, βιομηχανικαὶ καὶ ἐργατικαὶ τάξεις, οἱ χωρικοὶ, οἱ γεωργοὶ, οἱ χειρόδοιοι, οἱ διὰ τῆς χειρωνακτικῆς κερδίζοντες τὰ τοῦ βίου, ἐπίσης οἱ διανοητικῶς ἐργαζόμενοι, ἢ διὰ τοῦ καλᾶμου των, τῆς ἐπιστήμης των, τῶν γνώσεων των πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἄλλ' ἔθνος εἶνε ὅλοι οὗτοι ὁμοῦ καὶ σὺν αὐτοῖς οἱ δούλοι ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνας καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια διεσκορπισμένοι καὶ ἀποκατασταθεῖσαι μονίμως κοινότητες τῶν ἑλλήνων. Πάντες, πάντες, ὅλοι οὗτοι ὁμοῦ ἔχουν τὴν ἴδιαν αὐτὴν κεφαλὴν, ἢν τόσον ἐναργῶς σὰς εἰδείξα τὴν καλουμένην ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν.

(ἀκολουθεῖ).